

หลักเกณฑ์การใช้รถส่วนกลาง กรมการแพทย์

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ในการใช้รถส่วนกลางของกรมการแพทย์ เพื่อหน่วยงานในสังกัดกรมการแพทย์ได้ถือปฏิบัติอย่างถูกต้อง ลดการใช้ดุลพินิจ ตลอดจนป้องกันการใช้รถส่วนกลางไปในทางที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน ป้องกันการกระทำที่อาจเข้าข่ายถูกตรวจสอบ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้เกิดต่อภาคประชาชน อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบ ข้อ ๑๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่กำหนดว่ารถส่วนกลางให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการเจ้าของรถนั้นกำหนดขึ้น จึงวางหลักเกณฑ์การใช้รถส่วนกลาง กรมการแพทย์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ บททั่วไป

หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับแก่ เจ้าหน้าที่ของกรมการแพทย์ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือ ผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นไม่ว่าจะมีชื่อเรียกอย่างไร

ข้อ ๒ ในหลักเกณฑ์นี้

“รถส่วนกลาง” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการกรมการแพทย์

“ผู้ใช้รถ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ขออนุญาตใช้รถ

“ผู้ควบคุมรถ” หมายความว่า

(๑) ผู้ใช้รถ กรณีมีผู้เดินทางคนเดียว

(๒) บุคคลที่มีอาวุโสสูงสุดในการเดินทาง หรือ บุคคลที่มีผู้มีอำนาจอนุญาตใช้รถมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมรถ กรณีมีผู้เดินทางมากกว่าหนึ่งคน

“พนักงานขับรถ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถยนต์ส่วนกลางของกรมการแพทย์

ข้อ ๓ การใช้รถส่วนกลางให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการ หรือ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ดังนี้

๓.๑ รับหรือส่งเจ้าหน้าที่ในการเดินทางไปราชการตามภารกิจ เช่น การรับ-ส่งผู้ป่วย

การออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ การเยี่ยมผู้ป่วย เป็นต้น

๓.๒ การเดินทางตามหนังสือราชการ คำสั่งหรือ ที่ได้รับอนุมัติให้เดินทาง

๓.๓ รับหรือส่งเจ้าหน้าที่ระหว่างท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง กับ

หน่วยงาน เพื่อเดินทางไปราชการ

๓.๔ การรับหรือส่งผู้เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่หน่วยงาน หรือ ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดขึ้น รวมถึงการรับหรือส่งวิทยากรในกิจกรรมนั้นๆ

มิให้ข้าราชการผู้มีสิทธิที่ได้เลือกรับเงินค่าตอบแทนเหมาะสมแก่การจ้ดหารถประจำตำแหน่ง ใช้รถส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่ตามปกติหรืองานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่ หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อเดินทางไป - กลับ ระหว่างที่พักและสำนักงาน และเพื่อการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม และมีให้ใช้พนักงานขับรถยนต์ของทางราชการ เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะคราว โดยให้ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องใช้รถส่วนบุคคลไว้ด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว๑๐๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และ สธ ๐๒๐๖.๐๑/ว๙๕๕ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

ข้อ ๔ การขอใช้รถส่วนบุคคลให้ผู้ใช้รถใช้ใบขออนุญาตใช้รถส่วนบุคคล และให้พนักงานขับรถบันทึกการใช้รถส่วนบุคคลตามแบบแนบท้ายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้ใช้รถหรือผู้ควบคุมรถ รวมถึงพนักงานขับรถต้องควบคุมและตรวจสอบรายการในใบขออนุญาตใช้รถส่วนบุคคล และบันทึกการใช้รถส่วนบุคคลตามความเป็นจริง รวมถึงการใช้รถไปยังสถานที่ที่รับอนุญาตเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้ใช้รถและผู้ควบคุมรถมีอำนาจตัดเตือนพนักงานขับรถเกี่ยวกับการขับขีเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถราชการได้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการกอง สำนัก โรงพยาบาล สถาบัน หน่วยบริการที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการใช้รถส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์นี้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และให้มีอำนาจสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นเพื่อการใช้และบำรุงรักษารถส่วนบุคคลของราชการ โดยควบคุมการดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อกำหนดของทางราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงควบคุมการใช้งบประมาณให้เหมาะสม ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ อาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในหน่วยงานเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนได้

ข้อ ๖ การใช้รถประจำตำแหน่ง การจัดหา การเก็บรักษาและซ่อมบำรุงการเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิงให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ ให้อธิบดีกรมการแพทย์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยนั้นถือเป็นที่สุด

ข้อ ๘ บรรดาคำสั่งหรือหนังสือมอบอำนาจใดที่มีการมอบอำนาจไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสมศักดิ์ อรรณศิลป์)
อธิบดีกรมการแพทย์